

ΣΑΝ ΝΑ ΉΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

450 Ισχυρός σεισμός πλήττει την Κωνσταντινούπολη, με αποτέλεσμα να προκληθούν σημαντικές καταστροφές και να σκοτωθούν πολλοί άνθρωποι.

1785 Ο Βενιαμίν Φραγκλίνος, από τους Ιδρυτές - Πατέρες του Αμερικανικού Έθνους, σε επιστολή προς την κόρη του εκφράζει την αντίθεσή του για την επιλογή του αετού ως συμβόλου των ΗΠΑ.

1821 Αρχίζει η Διάσκεψη της Βοστίσας (Αίγιο).
1932 Η αγροτική εξέγερση, λόγω της οικονομικής κρίσης, παίρνει πανελλαδικές διαστάσεις.

1936 Το ΚΚΕ μπαίνει για πρώτη φορά στη Βουλή με το σχήμα του Παλλαϊκού Μετώπου. Έλαβε 15 έδρες και 73.411 ψήφους.

2008 Έρευνα δείχνει ότι σε κάθε Ευρωπαίο στην Ευρωπαϊκή Ένωση των «27» αναλογούν σχεδόν 500 κιλά σκουπίδια.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1921 Ακίο Μορίτα, ιάπωνας επιχειρηματίας, συνιδρυτής της κολοσσαίας ιαπωνικής εταιρίας πλεκτρονικών SONY.

1925 Πολ Νιούμαν, αμερικανός ηθοποιός, θραυσμένος με Όσκαρ (1986) για την ταινία «Το χρώμα του χρήματος».

1945 Ζακλίν Ντι Πρε, διεθνούς φήμης θρησκευτική σταλιστριά.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1895 Αχιλλέας Παράσοχος, έλληνας ποιητής, κορυφαίος εκπρόσωπος της Α' Αθ. Σχολής.

1990 Λιούις Μάμφορτ, αμερικανός κοινωνιολόγος και ιστορικός, που μελέτησε τις επιδρσεις της τεχνολογίας πάνω στην κοινωνία.

2003 Βαλέρι Μπρούμελ, ρώσος αθλητής του άλματος εις ύψος, που κατέρριψε 6 φορές το παγκόσμιο ρεκόρ.

Ημέρα της Αυστραλίας

Hημέρα της Αυστραλίας είναι η εθνική εορτή της χώρας των καγκουρό. Με συναυλίες, υπαίθριες, ψυταριές και άφθονα πυροτεχνήματα, οι Αυστραλοί γιορτάζουν κάθε χρόνο στις 26 Ιανουαρίου των άφιξη των πρώτων Ευρωπαίων αποίκων, που επισυνέβη στις 26 Ιανουαρίου του 1788.

Την αποστολή αποτελούσαν 736 Αγγλοί θανατοποινίτες και περίπου 500 δεομοφύλακες και στρατιώτες με τις οικογένειές τους. Επέβαιναν σε 11 πλοία, με επικεφαλής τον ναύαρχο Άρθουρ Φίλιπ, που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της νέας αποικίας του βρετανικού στέμματος. Προσέγγισαν τον κόλπο του Σίδνεϊ με ελπίδες για μια καλύτερη ζωή, αλλά γρήγορα διαπίστωσαν ότι η γη πάντα αφιλόξενη και πολύ φτωχή για να τους θρέψει. Ήταν οι πιονιέροι, που με επινοητικότητα, σκληρή εργασία, αλλά και την εκμετάλλευση των νησιών ιθαγενών, των Αβοριγίνων, έβαλαν τον θεμέλιο λίθο της Αυστραλίας, μιας από τις πλουσιότερες χώρες στον κόσμο σήμερα.

Για τους Αβοριγίνες, η ημέρα έχει διαφορετικό περιεχόμενο. Είναι η «Ημέρα της Εισβολής», όπως την ονομάζουν, για να θυμούνται την υπο-

δούλωση των προγόνων τους από τους Άγγλους αποικιοκράτες. Είναι η «Ημέρα Πένθους», για να καταγγείλουν τη γενοκτονία και τη λεπλασία, που υπέσπισαν από τους Ευρωπαίους. Οι πρώτοι Έλληνες έφτασαν στην Αυστραλία στις 27 Αυγούστου του 1829. Ήταν επάντιμοι ναυτικοί, οι Αντώνιος Μανώλης, Δαμιανός Νίνης,

Γεώργιος Βασιλάκης, Γκίκας Βούλγαρης, Κωνσταντίνος Στρόμπολης, Γεώργιος Λαρίσος και Νικόλαος Παπανδρέας, μέλη του πληρώματος της οκούνας «Ηρακλής», που είχαν καταδικασθεί για πειρατεία από Αγγλικό Ναυτοδικείο το 1827 και στάλθηκαν στην Αυστραλία με ισόβια εξορία, όπως και οι πρώτοι αποικοί.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ Μαλούχος Γεώργιος Π.

Οθωμανοί και Πρώσοι: Ποιος δουλεύει ποιον;

«Η Τουρκία θα κάνει τα πάντα για τον περιορισμό των προσφυγικών ροών προς την Ευρώπη»: αυτή ήταν η «δέσμευση» του πρωθυπουργού της χώρας Νταβούτογλου στη Γερμανίδα καγκελάριο Άνγκελα Μέρκελ κατά την επίσκεψη του πρώτου στο Βερολίνο, επικεφαλής κλιμακίου υπουργών. Λίγο μετά πάντως, ο Τούρκος πρωθυπουργός δίλωσε και ότι θα συνεχιστεί η πολιτική «των ανοιχτών συνόρων» προς τους Σύρους πρόσφυγες. Ποια ήταν η απάντηση του Βερολίνου; Λεκτικά, ότι «δεν γίνεται να είναι νόμιμη η παρανομία στο Αιγαίο», όπως είπε η Αγκελά Μέρκελ. Πρακτικά, η επιβεβαίωση ότι η Γερμανία θα εξασφαλίσει την εκταμίευση 3 δισ. ευρώ προς την Τουρκία για τους πρόσφυγες, αλλά και ότι θα εισηγηθεί την κατάργηση της βίζας για τους Τούρκους πολίτες στη ζώνη Σένγκεν μέχρι το Φεντόπωρο.

Όλα τα παραπάνω επισημοποιήθηκαν και σε κοινή δίλωση Τύπου των δύο πηγών, στην οποία αναφέρεται ότι «οι δύο κυβερνήσεις θεωρούν την παράνομη μετανάστευση στην περιοχή απειλή για την σταθερότητα σε περιφερειακό επίπεδο που πρέπει να αντιμετωπιστεί με επείγουσες διαδικασίες, ενώ ο Τούρκος πρωθυπουργός είπε ότι η Τουρκία σκοπεύει τώρα να δει τη σχετική ελληνοτουρκική συμφωνία επαναπροώθησης «λιγότερο γραφειοκρατικά».

Όλα τα παραπάνω γεννούν ένα και μοναδικό ερώτημα σε όποιον γνωρίζει τη συμβαίνει και αντιλαμβάνεται τη σημασία των γεγονότων: ποιος δουλεύει ποιον;

Το ερώτημα είναι όμως ριπορικό: και οι δύο μαζί, δουλεύουν όλους τους άλλους... Το γιατί, είναι απλό να εξηγηθεί: Στις

Βρυξέλλες, στο Βερολίνο, στην Αθήνα και, φυσικά, στην Αγκυρα, άπαντες γνωρίζουν ότι η Τουρκία όχι απλώς δεν δυσκολεύει τη ροή των προσφύγων προς την Ελλάδα και την Ευρώπη, αλλά, αντίθετα, ανέχεται απόλυτα, αν δεν υποστηρίξει έμπρακτα, τα κυκλώματα των διακινητών, τα οποία θα ήταν ΑΔΥΝΑΤΟΝ να δράσουν αν δεν είχαν πίσω τους την ανοκή ή και τη στήριξη των τουρκικών αρχών που κάνουν ότι δεν τα βλέπουν. Αυτό, είναι ξεκάθαρο, πιστοποιημένο, αποδειγμένο με σκληρό αποδεικτικό υλικό. Γιατί λοιπόν τέτοια υποκρισία, τουλάχιστον από πλευράς Γερμανίας;

Η Τουρκία έπαιξε δυνατά και ξαφνικά το χαρτί των μεταναστών στην Ευρώπη που οποία, ως συνήθως, πάστοκε στον ύπνο. Τόσο πολύ, που για πρώτη φορά στα δέκα χρόνια της ως τώρα θητείας της η καγκελάριος Μέρκελ βλέπει τα ποσοστά της σε ελεύθερη πτώση.

Με το προσφυγικό να απειλεί ακόμα και να την ρίξει από την εξουσία, η Μέρκελ δεν έχει άλλη λύση παρά να δώσει τα πάντα προκειμένου να το σπρώξει μακριά της. Και αυτό κάνει: ξέρει ότι πληρώνει πολύ ακριβά κάτι που δεν πρόκειται να γίνει, αλλά, αυτή τη στιγμή, δεν έχει τίποτε άλλο να κάνει: πρέπει να υποκριθεί ότι κάνει βίζατα να λύσει το πρόβλημα και να κερδίσει χρόνο, χωρίς να καταφύγει σε ακραίες επιλογές της μορφής του κλεισίματος των γερμανικών συνόρων που ξέρει πώς θα ερμηνευθούν πινεμένη το πρώιμο που θα αποφασιστούν.

Πιθανότατα, ότι κι αν λένε οι επίσημες ανακοινώσεις, όλα αυτά έχουν συζητηθεί ανοιχτά μεταξύ των δύο χωρών, οι οποίες, όσο περνάει ο καιρός, τόσο πιο κοντά βρίσκονται στις ιστο-

ρικές, αληθινές τους παραδόσεις: οι Γερμανοί είναι και πάλι όλοι και περισσότερο Πρώσοι στον πληρώματος της οκούνας

«Ηρακλής», που είχαν καταδικασθεί για πειρατεία από Αγγλικό Ναυτοδικείο το 1827 και στάλθηκαν στην Αυστραλία με ισόβια εξορία, όπως και οι πρώτοι αποικοί. Όμως, η διαφορά είναι ότι ενώ η Αγκυρα μπορεί πια να φερθεί σαν Υψηλή Πύλη - ίδιο έχει πίσω της την αδιανόπτη μέχρι προχθές κατάρριψη ρωσικού αεροσκάφους από τουρκικό πύραυλο, αλλά και τις απειλές ότι δεν θα ανεχθεί Ρώσους στρατιώτες στα σύνορά της -, το Βερολίνο δεν μπορεί να λειτουργήσει σαν αυτοκρατορία, ότι κι αν κάνει για να το πετύχει υπογείως και στους διαδόμους των Βρυξελλών. Κι αυτό επειδή για κάτι τέτοιο, απαπούνται άλλης μορφής δυνατότητες και μέσα τα οποία το Βερολίνο (ακόμα σήμερα) ξορκίζει.

Ετοι, από τη στιγμή που ο πλήρως αποσταθεροποιητικός παράγοντας του προσφυγικού έκανε την εμφάνισή του, το μόνο καταφύγιο για την προέμοντα που Ευρώπη γερμανική πολιτική που όμως δεν μπορεί, δεν διαθέτει τα μέσα ή πινθεθεί να δειξει άλλου τύπου αποφασιστικότητα και να κάνει πιο σκληρή πολιτική, είναι να κάνει ότι δεν καταλαβαίνει: η Γερμανία του σήμερα είναι πανίσχυρη στα πλαίσια του συστήματος που έχει επιβάλλει στις Βρυξέλλες, αλλά όλο αυτό έχει για γάλινα πόδια όταν έρθει η στιγμή